

అందముగోరూ
తలెత్తి మరలా
చీర

ఖిరీదైన కోటా చీర కుప్పలా ఒళ్ళో వేసుకుని దిగులుగా కూర్చోనుంది శ్యామల.

“అహ్లా! అమ్మా! వాణ్ణో నేను క్రొత్త ముగ్గేశాను చూస్తువుగానిరా” తన చెయ్యి పట్టుకున్న పదేళ్ళ కూతురి లేత చేతిని విసిరి కొట్టింది ఎప్పుడు అంతగా కోపించుకోని తల్లి కోపానికి బెదిరిపోయి అడుగులు మెల్లగా వెనక్కిసుకుంటూ తల్లి దృష్టినుండి తప్పకుండా పాప.

“విందమ్మగోరూ! పనేళ అట్టా కూకోనున్నారు ?”

శ్యామల తలెత్తి మరలా తల దించుకుంది. ఆమెకళ్ళలో సన్నటి నీటి పొర.

“ఎటయిందమ్మగోరో. ఓలమ్మో! కళ్ళ నీళ్ళు కూడా ఎటుకుంటున్నాడు.”

ఆకాశంలో అందంగా తిరిగే ఓ నల్లటి మబ్బుతునక్కు ఆదవిగాలి తగిరింది. శ్యామల కళ్ళు వర్షించాయి.

చేతిలో సత్తు దబరా ప్రక్కన వెట్టి అక్కడే చతికిలపడింది ప్రొద్దునే పాచి పని కొచ్చిన పాపాయమ్మ.

“అయ్యగారేమైనా అనిండా?”

తల అడ్డంగా వూపి ముక్కు చీదే సింది ఆ ఇంటి యజమానురాలు.

“ఏటయినాదమ్మా అవుతే.”

“చీర చిరిగిపోయిందే పాపాయి.”

“ఓన్! ఇంతేనా?”

అల్పిప్పల్లాంటి తన కళ్ళను ఇంకాస్త పెద్దవి చేసి ఓన్ ఇంతేనా’ అంటున్న పని మనిషిని చూసింది శ్యామల. ఆ కళ్ళ లోని తడిలో విపరీతమైన ఆశ్చర్యం అంతలోనే దిగులు.

“మొన్న నేనే క్రొత్తగా కొనుక్కున్నాను క్రొత్తన్నా మాయలేదు. పాడు ఎలుక కొట్టిసింది. అదీ ముచ్చటైన పనిట చెంగులో.”

“పోతే పోయింది లేమ్మా పాడు సీర ఇంకోటి అయ్యగార్నడిగి కొనుక్కుందురుగానీ” ఓదార్చింది పాపాయమ్మ. ఆ ఓదార్పుతో శ్యామల దిగులు మరీ

మ్యాట్నీ టీక్కెట్లు
ప్రిన్సిపాల్ (విద్యార్థులతో): నిన్ను అనవసరంగా సమ్మె జరిపి ఏం సాధించారు. అన్నారు మంద లింపుగా.
ఓ విద్యార్థి: నిన్ను విడుదల అయిన మా అభిమాన హీరో సినిమాకు మ్యాట్నీ టీక్కెట్లు.
—డి. వి. ఎస్. శ్రీకాంత్, మద్రాస్

చిక్కబడింది.

‘అలాటి చీర ఇంకోటి ఈ జన్మలో మరలా కొనుక్కోగలదా?’

ఆ “దిగులెట్టుకోకండమ్మా, చీరకేటి ఒకటి పోతే మరోటొస్తాది.” చిరాగ్గా చూసింది శ్యామల. “నీదిపోతే నీకు తెలుస్తుందే ఆ నొప్పి.” పాపాయమ్మవగలబడి నవ్వింది.

“ఏటమ్మగారో! పేజాలే కాళితంకాదు. అట్లాటిది కట్టుకునే కోక్కొచ్చిందా?”

“లెగండి లెగండి అంట్లు వడేయండి. వైన రంగనాయకమ్మ గోరింటి

కెల్లాల.”

శ్యామల ఒక్క ఇంచి కూడా కదలేదు.

“లెగండమ్మా ఈ పొద్దు ఆయమ్మ కోడలాచ్చింది. ఆయమ్మనో ఎలిసిపోయిన సీరడగాల.”

“పోవే వంటింట్లో అంటయిన గిన్నె లన్నీ తీసుకుపో.”

తెల్లబోయి చూసింది పాపాయమ్మ.

‘తనని ఏ కూరో, గిన్నె దొంగి లిస్తదని బయవడి వంటింట్లో కడుగు బెట్టనివ్వని అమ్మగారు ఏవీ తన్నిగిన్నెలు తీసుకోమన్నమేవీ? ‘ఏంట్లో! ఆశ్చర్యా న్నుంచి తేరుకుని వంటింట్లోకి నడిచింది పాపాయి. పాపాయి వెళ్ళిపోయాక మరీ దిగులు చుట్టుకుంది శ్యామలని. ‘ఇంటి కొచ్చి ఈయనేమంటారో!’

‘ఆయనా దిగులు వడ్డారు. పాపం ఒక్కరూపాయా? రెండు రూపాయలా? రెండు వందల పాతిక రూపాయలు నెలంకా ఓవర్ టైమ్ చేసి సంపాదించిన డబ్బది. ఆ చీరవెనుక ఎన్ని కథలు ఎన్ని

జెమిని పల్లపాండి

శుభ్రములు కలగజేయు

బెస్టువలె శుభ్రపర్చు

నాటి మర్యాదన సాగింజ్జీ సయోరియామి|| నంతవార్యనులనుగిర్జూ లించి పల్లను ముత్యలవలె ప్రకాశింప జేయు తీర్పుత్తమమైన ఒకే ఒక తెల్లని మెత్తని పల్లపాండి. స్పృశ్యమింట్లు, లవంగనూరె, మి|| తమూల్స్ ప్రయోగకం...

జెమిని పల్లపాండి

PHONES 977 209

VIJAYA-M.P.M. LITRA.K

తయారీదారులు :- జెమిని కెమికల్ ప్రొడక్టు P.B.No.7 మచిలీపట్నం-521001(A.P.)

కన్నీళ్ళు!

“శ్యామా! ఒక్కకాటన్ చీరమీద రెండొందలు పెట్టగల స్ట్రోమతు కాదు మనది. కోటాచీరలు అరవైలో కూడా వున్నాయట. అది కొనుక్కో శ్యామా!”

“ఉహూ! ఈ చీర చూడండి ఎంత బావుందో ముక్కుపొడుం కలర్ కు క్రీమ్ కలర్ మూరెడు బార్టర్. ఆ గుడ్డమీద ఆ అంచు డిజైను చూడండి ఎలా నీడలు తేస్తుందో!” చేత్తో ఆ చీర పొందర్యాన్ని తడిమి చూస్తూ పరవశంగా అధి తను. ఆ షాపు కొచ్చిన అరగంటలో ఆ చీర మీద మమకారాన్ని కూడా పెంచుకుంది.

“బాగుంది శ్యామా. చాలా బాగుంది. కానీ మనకు శక్తుందొద్దూ, ఆప్టరార్ నా జీతం ఎంత ఆరొందలు.”

మూతి ముడుచుకున్న తనని ఓదారుస్తూ తనే మరలా అన్నాడు. “చూడూ! ఆ ఎర్రంచు నలుపు కోటా చీర కూడా బాలేదూ! చాలా బాగుంది.”

“.....”

“ఎంతయ్యా అది.”

“నూరు రూపాయలు సార్.”

“దీన్ని పాక్ చేయించనా?”

“ఉహూ! కొంచేతదే కొనుక్కుంటా. లేకపోతే ఈ ఉగాదికి నాకు చీరొద్దు మీరు కొనుక్కోండి.”

అలిగే అలవాటు అంతగా లేకపోయినా ఆ చీరమీద మోజు తననా రోజు అంత వివేకహీనురాలిని చేసింది.

పాపం ఈయన ఆ రోజు కరిగి పోయారు. “పోనీలే ఈ వండక్కి నీవు కొనేసుకో. వచ్చే వండక్కి పిల్లలు. నేను

దివ్వెల మువ్వలు

ఇవి అన్ని దీపాల పెన్నిధులు
ఇవి అన్ని రూపాల ప్రతినిధులు...

ఎడద తలపుల త్యాగరూపం

ప్రమిదకోవల వెలుగు దీపం....

మంచి మనసుకు మరోపేరు

మానవత వెలిగించు తీరు....

తమకోసం కాదు దీపకళల కాంతి

పర శ్రేయంకోరుతూ పంచుకునే

శాంతి....

కాలిపోతూ కాంతి పంచే

కరుణ త్యాగపు మహా దీపం

ఆత్మ తత్వము విశదపరిచే

కాలవాటిక సంకలిత రూపం....

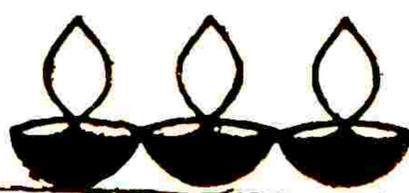
సదీలేకనే మ్రోగుతాయి దీపావళి

దివ్వెలు

ఎదలోతులు తాకుతాయి ఆ దివ్వెల

మువ్వలు.

— “సాంధ్యశ్రీ”

కొనుక్కుంటాం.”

మనసు మూలిగింది.

‘ఆయనకు, పిల్లలకు లేకుండానా?’

“నా దగ్గరుండేది రెండు వందల పాతికే. నీ చీరకు సరిపోతుందనుకుంటా?”

పాపం ముచ్చటపడ్డ పిల్లలసంగతో—క్షణం ‘వద్దులే’ అనేద్దాం అనుకుంది కానీ, అంత అందమైన చీర ఇక జన్మలో తను కొనుక్కోగలదా?

“వర్షాలేదులే శ్యామా! పిల్లలకు నేను నచ్చచెప్తాలే.”

“ఎంతయ్యా ఆ చీర?”

“రెండు వందలా యాభై అయిదు రూపాయల ముప్పావలా సార్.” ఆ చీర అంచున కట్టబడిన స్లిప్ చూపిస్తూ అన్నాడు షాపతను.

తన గుండెల్లో మరలా రాయి.

ఇలాటి డిజైనే ఇంకాస్త తక్కువ రకంలో వుంటే చూపండి.

“వద్దులేడి. పావీతమ్మ నడిగికొరవ ఇప్పించేస్తాను. వచ్చేనెల సరుకులు కాస్త తగ్గించి తెప్పించి అప్పు తీర్చేస్తాను.”

అయిష్టంగా ముఖం పెట్టారాయన. సరుకులు తగ్గించి పిల్లలనోటి దగ్గర తిండి తన చీర రూపంలో... ఆ ఊహ ఆ తర్వాత తనకీ నచ్చలేదు.

“అదే డిజైన్ వుండదండీ.”

ఆయన సైలెంట్ గా కూర్చుండి పోయారు. ఆయన్ను చూస్తే జాలేసింది.

“పదండి వెళ్ళాం.”

ఆయన లేవబోతున్నారు.

“రెండువందల పాతికవ్వండి. చీర ప్యాక్ చేయరా?”

ఇద్దరం తృప్తిపడ్డం. ఇంత పెద్ద షాపులో కూడా బేరాలా?

గతంలో కెళ్ళినా ఇంకా చీరను తడుముకుంటూనే వున్న శ్యామల చటుక్కున చేయిలాగేసుకుంది—చీపురుముల్లు.

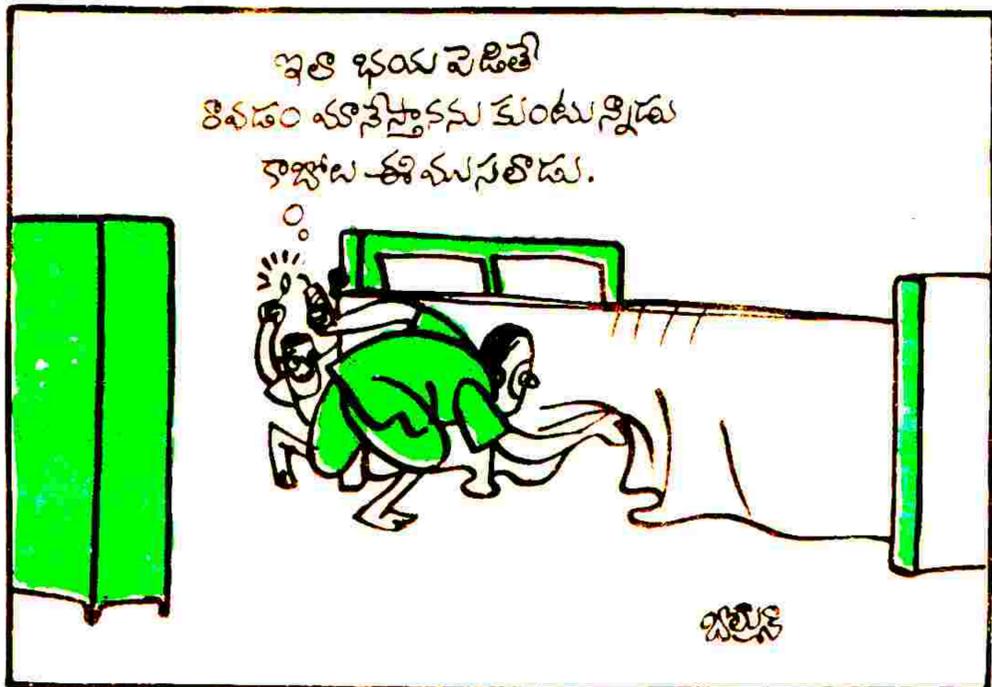
ముల్లులాగి బయటపడేసింది కానీ గుండెల్లో ముల్లు కంటిలో నలకలా

అలాగే వుంది. ‘ఏమంటారో ఈయన?’

ఆ రోజు రిక్తాలో కూర్చుంటూనే అన్నారు కూడా. కాటన్ చీర మీద రెండు వందలంపాతిక—చాలా పెట్టే శామ ని పిస్తుంది శ్యామా. సిల్కు చీరయితే సరే గానీ.”

తను నవ్వుకుంది. ఆయనింకా పాత రోజుల్లోనే వున్నాడు.

ఈ రోజుల్లో కాటన్ చీరలే ఖరీదెక్కువ. నైలాన్స్ శాంఖోశాటిన్స్

జిల్లె

ఆరవై రూపాయల కొచ్చేస్తున్నాయి. పాత రోజుల్లో అయితే సిక్కుచీరంటే ఖరీదెక్కువ. కాటన్ అంటే ఖరీదు తక్కువ అని లెక్క. ఇప్పుడు వంటి మీద చీరణగుంది అనుకోవల్సిందేగాని ఖరీదెంతుంటుందో అంచనా వేయడం కష్టం.

“పోనీలే నీ ముచ్చట తీరింది కానీ, జాగ్రత్తగా వాడుకో. మన శక్తికి మించి కొనుక్కున్నాం.”

అలా ఆయన జాగ్రత్త చెప్పి పది రోజులు తీరా కాలేదు. వెధవ ఎలుక ఎక్కడ నుంచి వచ్చిందో ఏ చీరా దొరకనట్టు దండెం మీద అన్ని గుడ్డలుంటే దీన్నే కొట్టింది. వచ్చిచూసి ‘ఏం ఫీల్ అవుతారో!’

ఒళ్ళోకి చూసుకుంది శ్యామల. ఉల్లి పొరలాంటి ముక్కుపొడుం కలర్ చీర సిల్క్ మిక్స్ అయిందేమో తాకితేనున్నగా ముట్టుకుంటేకందిపోతుందేమోనన్నట్టుగా. దీసెంటుగా క్రీమ్ కలర్ బార్బర్ ఆ మధ్య తన స్నేహితురాలి రిసెప్షన్ కెక్టే— ఈ చీర కట్టుకుని— అక్కడా అంతా ఇవే చీరలు— వాళ్ళు పెద్ద బిజినెస్ ప్యూపుల్— తన్ని ఏ గొప్పింటి ఆడబడుచో అనుకో నుంటారు.

కానీ చీర చిరిగిపోయింది. అద్భుతంగా వున్న క్రీమ్ కలర్ సాటిన్ మిక్స్ అయిన పవిటంచుమీద....

కుట్టుకుంటే—

ఇంత ఖరీదైన చీరను కుట్టి కట్టు

కుంటారా? చిన్న చిరుగైతే డార్మింగ్ చేయిస్తేపోయేది.

* * *

“ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకుంటే ఇల్లాంటివి జరగవు.” సుందరమూర్తి పది నిమిషాల నుంచి భార్యను ననపెట్టునే వున్నాడు.

“నేనేం చేశాను ఆ ఎలుకనొచ్చి కొట్ట మన్నానా?” విసిగిపోయిన శ్యామల తన మౌనాన్ని బద్దలుకొట్టింది.

“అంత ఖరీదైన చీరకావాలని కోరుకుని కొనుక్కోవడం కాదు. వాడక మడతేసి బీరువలో పెట్టుకోవాలి. దండెంమీద వేసిందంట దండెంమీద.”

“నేను కలగన్నాను కాబోలు ఎలుకలు కొత్తగా మనింటి కొస్తాయని.”

“అరొందల జీతగాణ్ణి పిల్లలకు కూడా లేకుండా రెండు వందలాపాతిక పెట్టి చీర కొనిచ్చాను.”

“కొనిచ్చారు కాదన్నానా? అది చిరిగి పోయినదానికి నాకుమాత్రం దిగుల్లేదూ?” కాస్త గుత్తూ అంది శ్యామల.

“దిగులున్న దానివయితే ఇంత నిర్లక్ష్యంగా వుండవు.”

“గట్టిగా అరవకండి ప్రక్కవాటాలో వాళ్ళు వింటారు.”

అసలే తను బాధపడి మనసు బాధ పెట్టుకుంటుంటే ఈ య న గ రొ క టి మధ్యలో.

అటు తిరిగి పడుకుంది శ్యామల. ప్రక్కనే కుర్చీలో కుప్పగా కోలా చీర— మనసు పడి కొనుక్కున్న చీర— ఓ మధ్య తరగతి వ్యక్తి నెల సంపాదనలో

మూడో వంతు ఖరీదు చేసే చీర.

ఆ చీరను చూస్తుంటే దిగులు. ప్రేయ మైన వ్యక్తి చనిపోయినంత దిగులు.

* * *

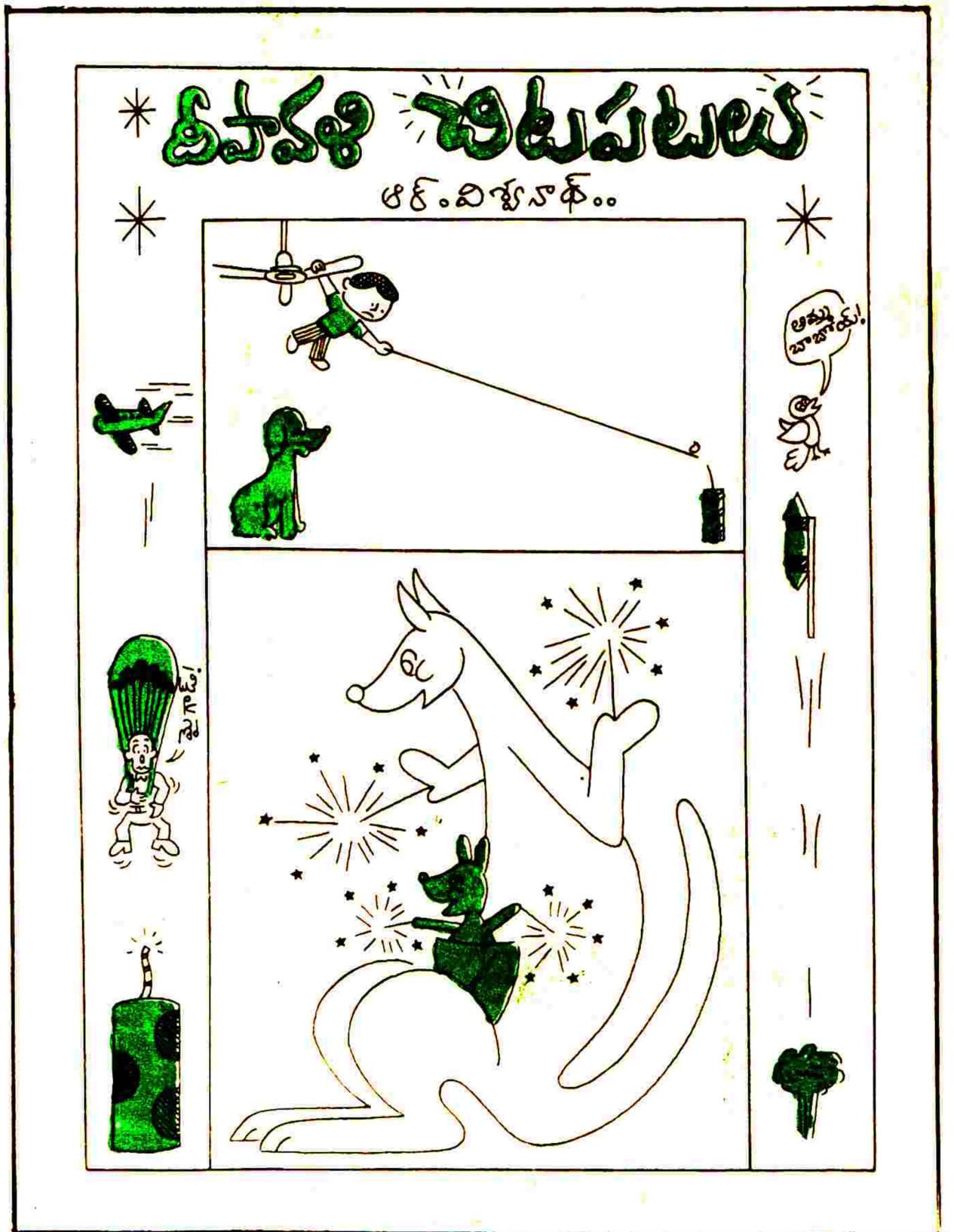
తీరా తెల్లవారక ముందే ఇంటి ముందు గుడిసెలోతగవు-గందరగోళంగా.

“ఒసే నీకు ఒళ్ళంతా పొగరేనే లేపోతే బంగారం లాంటి సీరను ముళ్ళ పొద మీద ఏసి లాగి సింపేల్తావా?”

“సూళ్ళేదని నెప్తినిగంవా?”

“ఒళ్ళు దగ్గరెట్టుకుంటే సూస్తావే.”

“మా నెప్తిచ్చేడు ఒళ్ళుదగ్గరెట్టుకోక ఎక్కడెట్టుకుంటానో యీడుగాని కొనిచ్చి నట్టు అంకమ్మ సివాలు. సంపాదించి అట్టు కొచ్చిందంతా ఆ ముండలకెట్టనే సాల్లు” పాపాయమ్మ గొంతెత్తి అరిచింది చీర వైకి దోపింది.

“అమా సంబంధం కొనిచ్చావు జన మకో శివరాత్రి.”

“కొనలేదూ.... అయితే సింపుకోవాలనుందా?” వైకి వైకొచ్చి కొట్టబోయాడయిరిగాడు. ప్రక్కనే చోద్యం చూస్తున్న జనం సరదావడి వాడిని వెనక్కులాగారు.

“కొద్దావంటరా తాగుబోతు నాయలా. ఈ సీర నీ యబ్బల సొత్తు కాదురా. నా రెక్కల కట్టం— ఆ యమ్మనీ, యీ యమ్మనీ అడుక్కొచ్చుకున్నయ్యిరా. యీ సీరలన్నీ నా సరదా, నా ఇట్టం సింపుకుంటాను దానం నేసుకుంటాను. నువ్వెవడివిరా అడగటానికి.”

“నీ మొగుణ్ణే” మరోఅడుగు ముందు కేళాడు యిరిగాడు.

“అఁ మొగుడు.... నట్టబండలు.”

“ఏం మొగుణ్ణిగాదా న న్నొగే సి ఆ సోమిగాణ్ణి మారు మనువాడావా?”

“నాను మనువాడానో, ఉరేసుకుంటానో ఎదవా! నా బతుకమీద నీ జాలుం ఏటంబ సంపాదించి కూడెట్టున్నట్టు.” తుప్ప క్కున ఉమ్మేసి లోపలికెళ్ళిపోయింది

నక్షత్రాలుంటాయా ?
 ఉగాది రోజు ఉదయం పంచాంగ కర్త మొదటి వరసలో కూర్చున్న పదేళ్ళ పిల్లాడిని చూసి, “నీ నక్షత్రం ఏమిటి బాబూ ?”
 దానికి ఆ పిల్లవాడు : ఉదయం పూట పుట్టాను. నక్షత్రాలు ఎక్కడుంటాయండీ ?
 —డి. వి. ఎస్. శ్రీకాంత్. మద్రాసు

పాపాయమ్మ.
 అంతవరకు చుట్టూచేరి ఆనందిస్తున్న జనం ఆ సీను మరో వది నిముషాలు పొడిగించబడనందుకు బాధపడి తమ తమ గుడివెళ్లో దూరేశారు. బయట విప్పించిన గోలకు బయటవరండాలో కొచ్చి నిల్చున్న సుందరమూర్తి నిట్టూర్చి లోపలికొచ్చాడు.
 “రెండు రోజులయిపోయింది ఇంకా ఎందుకో ఆలక! ఆపీసు నుంచి వచ్చే సరికి కాసిని మల్లెపూలన్నా తల్లో పెట్ట

కోవడం లేదీ రెండు రోజులనుంచి అన్నం వడ్డించినా వరాయి వ్యక్తికి వడ్డించినట్టే— పాపాయమ్మ చూడు అరచింది- మరో గంటకి వాణ్ణి పిలిచి గంజి పోసింది. ఇద్దరూ కలసి నిన్ను సనిమాకి కూడా వెళ్ళిపోయారు” నిట్టూర్చాడు సుందరమూర్తి- పోనీ తనే పలకరిస్తే- ఎక్కడో ఇంకా మిగిలిపోయిన అహంకారం.

“ఏదో బంగారంలాంటి చీర చినిగి పోయిందనే కోపంలో ఓ మాటన్నాడనుకో అంత మాత్రానికే అంత పట్టుదలా?”

“పాపం తనూ బాధలో వుండింది. తను కాస్త ఓదార్పుండాల్సినమాట-వైగా కోప్పడ్డాడు ఆవేశంలో”

“పోనీ అలాంటిది ఇంకో చీరకొనిస్తే.... అమ్మా అంత డబ్బెక్కడిదీ? వైగా ఈ నెల చెల్లెలు పురిటి కొస్తుంది కూడానూ.”

సుందరమూర్తి ఆలోచిస్తుండగానే తోజనానికి హాస్టల్ బెల్ లా... ఏయపు— మరలా అతనిలో అహంకారం.

* * *

THE ASWANI SAVINGS CORPORATION
అశ్వని సేవింగ్స్ కార్పొరేషన్

డైమండ్ బజారు-రాబర్టుస్ నెపేట- H.O. మచిలీపట్నం-1

PROP. **N. KOTESWARARAO**

PAWN BROKER (BANKER) No. 39/65
 JEWELLERS. A.P.G.S.T. Regd. No. 1495/74

**చేరండి!
 త్వరపడండి!
 విలువగల
 వస్తువులు
 పొందండి!**

- ఇంచీలు:
- ఘంటసాల దివాళాకొ (మెయిన్ బజారు)
  - పామర్రు పామర్రుతాలకొ
 ఛైట్ ఇంక్ ఆఫ్ యిండియా స్పెషల్
  - సుట్లవల్లెరు సుట్లవల్లెరు తాలకొ

- విజంట్లు కవలసిన ప్రాంతములు:
- మచిలీపట్నం, పామర్రు, ఘంటసాల, సుట్లవల్లెరు
  - వసువూర్ జింట్ల, పెర్రు, బిజయవరం, సుట్లవల్లెరు, కంకపాడు
  - వుయ్యూరు, చల్లపల్లి, అవనిగట్ల, నెగాయలయ, బంటుమిల్లి

పైపటవలంబన సెంటర్లలో విజంట్లుగా సరిచేయుటకు అనుభవముగల స్త్రీపురుషులు ఆకర్షణీయమైన ప్రకటన బిల్డర్లకడకు నిరకములకు - సెల్ ఆఫీసులో సంప్రదించండి.

“ఏదకమ్మగోరోపెయాణమయ్యారు?”
 “పార్వతి పలిచారే ఒడియాలు పెట్టి
 వ్వాలట. రెండు రోజుల నుంచి వాళ్ళ
 నొకర్ని పంపుతున్నారు. ఆమెకి పిండి
 ఉదకబెట్టడం తెలియదంట పాపం,”
 ఎప్పుడొస్తారమ్మా ఆలీసం ఆయ్యే
 వనయితే, నాకు కాసిని మజ్జిగ నీళ్ళెయ్యం
 దమ్మా. ఈ రోజు కడుపులో మంటగా
 వుంది.”
 “పోస్తానుండు.”
 “ఆరోజుసిరిగిపోయిన పీర కట్టుకెల్లం
 దమ్మా పెద్దోళ్ళింటికి బాగుంటాది.”
 మానిపోతున్న గాయం మీద మరలా
 దెబ్బ తగిలింది.
 “లేదే అదింకా కుట్టించలేదు.”
 * * *
 “అదేంటి! నిలువుగా చింపేశారు
 అంత ఖరీదైన చీరను.” ఒడియాలకు

పిండిపుడకబెట్టడం పూర్తిచేసిచీరకొంగుకు
 చెయ్యి తుడుచుకుంటూ వచ్చి అడి
 గింది శ్యామల పార్వతిని. “చింపెయ్యలేదు
 శ్యామలా! ఐరన్ చేస్తుంటే నిప్పురవ్వ
 వడిందని తెచ్చిచూపిస్తాడు లాండ్రి వెధవ.
 ప్లెయిన్ చీర కదూ నడిచేప్పుడు కుచ్చిళ్ళు
 అటు ఇటు వెళ్తే అసహ్యంగా కన్ని
 స్తుందని రెండుగా చింపేశాను. ప్రింటెడ్
 చీర తెప్పించి అలాగే రెండుగా చించి
 రెండిటికి అతుకేసి రెండు చీరలు చేసి మా
 చెల్లెలి కొహటి పంపిస్తాను. అది ప్యాషన్
 ఇప్పుడు.”
 “చాలా ఖరీదైనా చీరలా వుంది,
 బావుంది.”
 “ఆ నాలుగు వందలా ఎనభై”
 చేతిలో చీరను అటు, ఇటు తిప్పి ఏ రంగు
 ప్రింట్ చేస్తే బావుంటుందా? అని చూ
 స్తోంది. పాతికేళ్ళ పార్వతి. నెలకు బిజి

నెన్ మీద పది వేలన్నా సంపాదించే
 మాధవరావు భార్య.
 “మరలా ముందేసుకు కూర్చున్నావా
 అది. ఇక నాగతి అదోగతే. ప్రొద్దుటి
 నుంచి ఒక ముద్దన్నా ఇవ్వలేదు. కొత్త
 చీర కొనుక్కోవచ్చులెద్దూ, అదెవరికై నా
 వదెయ్.” ఉషారుగా రూమ్లో కడుగు
 బెట్టిన మాధవరావు నోరు మూతబడి
 పోయింది-ఇవతల గోడకు అతుక్కు
 పోయింది శ్యామల.
 “సారీ!” అతను మరోగదిలో కెళ్ళి
 పోయాడు.
 “లేవు ఎండాకా కాసిని ఒడియాలు
 పంపిస్తాను.”
 “అబ్బెబ్బె! వద్దొద్దు మా ఇంట్లో
 దబ్బాలనిండా అవే. వస్తానూ!” అనేసి వరు
 గులాటి నడకతో బయటపడింది శ్యామల.
 నిజానికి ఒడియాలు నిండుకుని ఆరునెలల
 య్యాయి. ఆమె చెవుల్లో మాధవరావు
 మాటలే గింగురుమంటున్నాయి.
 “కొత్త చీర కొనుక్కోవచ్చు లెద్దూ-
 అదెవరికై నా వదెయ్,”
 తన భర్తా నెలకు పదివేలు సంపా
 దించే మాధవరావుయ్యంటే “కొత్త
 చీర కొనుక్కోవచ్చులెద్దూ అదెవరికై నా
 వదెయ్. ఈ రాత్రిని వృధా చేయకు” అనే
 వాడే.
 కాసి దరలు మండిపోతున్న ఈ
 రోజుల్లో నెలకి కేవలం తినడానికి కూడా
 పూర్తిగా సరిపోనింతె తెచ్చుకునే మనిషి
 సుందరమూర్తి.
 అందుకే పాపం గుండెల్లోనుంచి పొం
 గిన భావను తన మీదకు విసిరేసి ఒకటి
 కాదు నాలుగురోజులకాంతిని ఖర్చుచేసు
 కున్నాడు. ఎవరికి మాత్రం వుంటుంది
 ప్రేమించే భార్య మనసు నొప్పించాలని.
 అదే పరుగుతో ఇంట్లో కొచ్చిపడి
 నేరుగా టాల్ రూమ్లోకి దూరింది శ్యామల.
 * * *
 తలలో మల్లెపూలతో, పెచాల మీద
 సుందరమైన చిరునవ్వుతో వాకిట్లో ఎదు
 రొచ్చిన భార్యను చూసి సుందరమూర్తికి
 మతిపోయింది.
 మరో నిమిషంలో అతని చేతులు
 ఆర్తిగా ఆమెను చుట్టుకుపోయాయి.

